

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 5C/269/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315205475
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hýseková
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2016:6315205475.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Annou Hýsekovou, v právnej veci žalobcu H. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. T., E., Do C. XXXX/XX zast. JUDr. Alenou Nguyenovou, advokátkou, Banská Bystrica, Mládežnícka 17 proti Slovenská republika zast. Generálnou prokuratúrou SR, Bratislava - Staré Mesto, Štúrova 2, IČO: 00 166 481 o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy. V žalobe ako žalovaného označil Slovenskú republiku zast. Ministerstvom vnútra SR. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 07. 02. 2014 bolo uznesením Okresnej prokuratúry sp.zn. 1Pv 531/13/6603-11 zastavené trestné stíhanie voči obvinenému H. P., ktoré bolo začaté dňa 21. 10. 2013 Okresným riaditeľstvom PZ v Brezne pod sp.zn. ORP-437/OVK-BR-2013. Uznesením zo dňa 22. 10. 2013 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie pre podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Na základe trestného oznámenia bol H. P. ako podozrivý dňa 21. 10. 2013 zadržaný podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku a predvedený na výsluch. V cele predbežného zadržania strávil tri dni a dňa 23. 10. 2013 bol prepustený. Prokurátor na základe dôkazov, ktoré boli zabezpečené do spisu v prípravnom konaní, dospel k záveru, že predmetné skutky sa nestali a trestné stíhanie zastavil. Žalobca bol bezdôvodne vystavený trestnému stíhaniu, bola mu obmedzená osobná sloboda, čím mu bola spôsobená majetková škoda aj nemajetková ujma. Žalobca podal na Ministerstvo vnútra SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku dňa 08. 04. 2014 a listom zo dňa 20. 08. 2014 mu bolo oznámené, že žiadosť považujú v celom rozsahu za nedôvodnú a nie je možné jej vyhovieť. V súlade s ustálenou judikatúrou štát zodpovedá za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Žalobca sa preto domáhal náhrady skutočnej škody, ktorá mu podľa neho vznikla vo výške 43,84 Eur a predstavovala cestovné náklady na zabezpečenie jeho prítomnosti na vyšetrovacích úkonoch v prípravnom konaní (8x cesta Čierny Balog - Brezno a späť, jedna cesta 20 km, pri reálnej spotrebe 6,5 l, cene PHM cca 1,40 Eur a koeficient 0,183 Eur). Skutočná škoda a ušlý zisk mu vznikli vo väčšom rozsahu, ale nemá odložené žiadne bločky o nákupe liekov a je ťažké preukázať, že ako dôchodca pomáhal známym a susedom. Zároveň si uplatnil aj nemajetkovú ujmu vo výške 5 000,-Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti so vznesením obvinenia, neodôvodneným vedením trestného stíhania a súvisiacim zadržaním, podrobovaním sa neprijemným výsluchom a konfrontácii, ako aj následných reakcií okolia (zásah do občianskej cti, ľudskej dôstojnosti, poškodenie mena). Vedenie trestného stíhania malo zlý vplyv na zdravotný stav žalobcu, ktorý dňa 18. 07. 2013 podstúpil operáciu hrubého čreva a

potreboval pokojový režim z psychického a fyzického hľadiska, ale neustálym cestovaním to nebolo možné zabezpečiť. Mal dodržiavať špeciálnu diétu a prísny denný režim, čo v čase jeho zadržania nebolo možné. V čase trestného stíhania absolvoval aj niekoľko vyšetrení na onkologické ochorenie. Pred tromi rokmi podstúpil aj operáciu pravého kolena, má značne obmedzenú pohyblivosť, ale z dôvodu vedenia trestného stíhania bol nútený prekonávať niekoľkokilometrové presuny, čo predstavovalo veľkú psychickú aj fyzickú záťaž. Ujma mu vznikla aj z dôvodu zníženia jeho dôstojnosti v očiach rodiny, susedov a okolia, pretože v minulosti viedol riadny život, reprezentoval SR na medzinárodnej úrovni v parašutizme a krivé obvinenie zanechalo škvrny na jeho povesti vzorného občana. Došlo k narušeniu jeho obvyklého spôsobu života neprímeraným zásahom do jeho slobody. Nárok na majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu si uplatnil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a § 11 a 13 Občianskeho zákonníka. Ako dôkazy uviedol vyšetrovací spis OR PZ v Brezne sp.zn. ORP-437/OVK-BR-2013, uznesenie o vznesení obvinenia, uznesenie o zastavení trestného stíhania, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, odpoveď na predbežné prerokovanie nároku, technický preukaz, lekárske správy preukazujúce podrobenie sa operácii a následnej liečbe, výsluch svedkov E. P. a E. H..

2. Žalovanému bol do vlastných rúk doručený opis žaloby spolu s prílohami. Žalovaný Slovenská republika zast. Ministerstvom vnútra SR vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že nie je orgánom oprávneným konať v mene štátu vzhľadom na to, že prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia a aj k zadržaniu a obmedzeniu osobnej slobody žalobcu došlo až po predchádzajúcom súhlase prokurátora. Uviedol, že policajti je povinný bez meškania vydať uznesenie o vznesení obvinenia, ak na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala konkrétna osoba. Prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia ako nedôvodnú a aj v uznesení o zastavení trestného stíhania prokurátor uviedol, že spáchanie trestnej činnosti bolo žalobcovi v štádiu pred vznesením obvinenia preukázané zápisnicami o trestnom oznámení, o výsluchu svedkov - poškodených a o vydaní veci. Pri zadržaní žalobcu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Žalobca podal pre svoje zadržanie aj trestné oznámenie, ktoré bolo odmietnuté uznesením zo dňa 03. 12. 2013, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania a bolo v ňom konštatované, že "podozriví príslušníci PZ sa nedopustili ani iného zavineného porušenia povinnosti policajta, ktoré by zakladali zodpovednosť za disciplinárne previnenie." Zároveň namietol, že žalobca nepreukázal ani vznik škody, neuviedol akých úkonov sa mal zúčastniť, že sa ich zúčastňoval vlastným osobným motorovým vozidlom a z technického preukazu nie je možné zistiť jeho spotrebu. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, ktorú si uplatňuje podľa Občianskeho zákonníka, tak samotné vydanie uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré nadobudlo právoplatnosť nie je možné považovať za neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti, a to ani vtedy, ak bolo trestné stíhanie zastavené. Žalobca nepreukázal, že k zhoršeniu jeho zdravotného stavu došlo v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním či zadržaním, z doložených zdravotných záznamov to nijako nevyplýva. Z predloženého príkazu na prepustenie osoby zo dňa 23. 10. 2013 zároveň vyplýva, že žalobca bol už predtým trikrát súdne trestaný. Nemajetkovú ujmu preto považuje za nepreukázanú a nedôvodnú čo do dôvodu aj výšky. Tiež uviedol, že po zastavení trestného stíhania žalobca podal trestné oznámenie, na základe čoho boli oznamovatelia týchto skutkov obvinení z prečinov krivého obvinenia a krivej prisahy. Žalobca si tak mohol uplatňovať náhradu škody a nemajetkovej ujmy od týchto osôb v adhéznom konaní príp. občianskom súdnom konaní a nie je vylúčené, že tak aj urobil. Z týchto dôvodov žiadal žalobu zamietnuť. Ako dôkazy označil uznesenie Okresnej prokuratúry Brezno 1Pv 531/13-5 zo dňa 05. 11. 2013, zápisnicu o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby, príkaz na prepustenie podozrivej osoby na slobodu, uznesenie ČVS: SKIS-310/OISS-V-2013 zo dňa 03. 12. 2013.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že vznesením obvinenia, jeho zadržaním, postupom polície a následným priebehom trestného konania bolo hrubo zasiahnuté do jeho osobnostných práv, utrpela tým jeho ľudská dôstojnosť, občianska česť a bolo poškodené jeho meno. Až uznesením Okresnej prokuratúry Brezno bolo trestné konanie zastavené, pričom zastavenie trestného konania má v danom prípade rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, keďže predpoklad spáchania trestného činu nebol potvrdený, čím vyšla najavo neopodstatnenosť a nezákonnosť rozhodnutia i nezákonného postupu ohľadom zadržania žalobcu. Vo vyšetrovacom spise sa nachádzajú zápisnice o výsluchoch a iných úkonoch vyšetrovateľa, ktorých sa žalobca zúčastnil. Výsluchom žalobcu sa objasní, prečo musel chodiť autom a doloží aj originál technického preukazu.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 04. 07. 2016 uviedol, že pojem nezákonné rozhodnutie nie je v zákone č. 514/2003 Z.z. definovaný. Pri trestných činoch, ktoré sú rôznorodé býva často podnetom, na základe ktorého začnú orgány činné v trestnom konaní konať podnet poškodenej osoby. Ak nie je tvrdenie poškodenej osoby v danom čase jednoznačne vyvrátené (alebo aspoň dostatočne spochybnené) sú policajné orgány povinné postupovať podľa Trestného poriadku a vydajú uznesenie o vznesení obvinenia, pričom na tento postup ešte nie je potrebné, aby bolo spáchanie skutku jednoznačne preukázané, pretože v to prípade by neplatila prezumpcia neviny. Zároveň namietol, že žalobca nepredložil žiadny dôkaz, či a v akej výške mu vznikla majetková škoda, koho zavinením sa to stalo a prečo si túto škodu uplatňoval v rôznych konaniach voči rôznym subjektom. Nemajetková škoda je uvedená nejasne, nie je uvedené z čoho pozostáva a akým spôsobom došlo k následku, ktorý ako tvrdí mu bol spôsobený, teda z čoho vlastne vyplývali reakcie okolia, keď orgány činné v trestnom konaní týmto osobám nedoručovali uznesenie o vznesení obvinenia voči žalobcovi a prípravné konanie je v zásade neverejné, takže tieto informácie nie sú všeobecne dostupné. Ako dôkazy označil výsluch žalobcu, výsluchy svedkýň E. H., I. H., R. T., spis OP Brezno sp.zn. 1Pv 531/13/6603, vyšetrovacie spisy ORP-116/VYS-BR-2014, ORP-96/VYS-BR-2014 a súdne spisy sp.zn. 4T/48/2014 a 4T/52/2014.

5. Súd nariadil pojednávanie na deň 20. 12. 2016, vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom svedkyne, listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise sp.zn. 5C/269/2015 a v pripojených vyšetrovacích a trestných spisoch a žalobu zamietol.

6. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

7. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

8. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

9. Podľa § 6 ods. 2 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

10. Podľa § 7 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o zatknutí, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody má ten, na kom bolo vykonané, ak bolo rozhodnutie zrušené ako nezákonné alebo pri ňom došlo k nesprávnemu úradnému postupu.

11. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

12. Podľa § 16 ods. 4 veta prvá a druhá zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný.

13. Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

14. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

15. Podľa § 13 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

16. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ Brezno, odbor kriminálnej polície ČVS: ORP-437/OVK-BR-2013 zo dňa 21. 10. 2013 bolo začaté trestné stíhanie za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. Uznesením ČVS: ORP-437/OVK-BR-2013 zo dňa 22. 10. 2013 bolo žalobcovi vznesené obvinenie pre zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. vo veci R. T., nar. XX. XX. XXXX z dôvodu, že v presne nezistený deň v mesiaci máj 2013 v poobedňajších hodinách v rodinnom dome v obci M. T., E., Do C. XXXX/XX žalobca chytal za prsia a zadok malol. R. T., pričom mal vedomosť o tom, že ešte nedovŕšila 15. rok života, čím osobu mladšiu ako 15 rokov iným spôsobom sexuálne zneužil, pre zločin vydieranie podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. vo veci E. H., nar. XX. XX. XXXX z dôvodu, že v presne nezistený deň v mesiaci máj 2013 v poobedňajších hodinách sa v obci M. T. na ceste vyhrážal E. H., že ak zavolá políciu a povie, že obchytával jej dcéru R. T. tak ju zabije, že má pušku a že ju zastrelí, čím ju pod hrozbou násillia nútil, aby niečo konala, opomenula alebo strpela a pre pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. vo veci I. H., nar. XX. XX. XXXX z dôvodu, že v presne nezistený deň v mesiaci máj 2013 v presne nezistený čas v rodinnom dome v obci M. T., E., C. C. XX povedal žalobca I. H., že ak k nemu nebude chodiť a mať s ním sexuálny styk, bude mu musieť vrátiť peniaze vo výške 800,-Eur, ktoré jej predtým viackrát dal za sexuálny styk, za obdobie posledných dvoch rokov, a potom ešte chodil I. H. domov voľať, aby išla k nemu domov a keď nešla, tak sa jej vyhrážal, že ju zabije aj jej druhu E. H. a ich deti, čím ju pod hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo konala alebo strpela a následne dňa 19. 10. 2013 v čase okolo 07.00 hod. žalobca prišiel k domu I. H. a jej druhu E. H., a to s puškou s puškohľadom, keď ho uvideli, vbegli do domu a on následne vyrazil vstupné dvere do domu, pričom do domu nevstúpil, ale na I. H. kričal, že jej podpáli chatrč ak mu nezaplatí peniaze vo výške 800,-Eur, ktoré jej priebežne dával za sexuálny styk a už predtým od nej pýtal, čím opätovne pod hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy nútil niekoho, aby niečo konal. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca sťažnosť, ktorá bola Uznesením Okresnej prokuratúry Brezno č. 1Pv 531/1-5 zo dňa 05. 11. 2013 zamietnutá. Zamietnutie sťažnosti bolo odôvodnené tým, že vyšetrovateľ nepochybil, keď na základe zabezpečených dôkazov najskôr začal trestné stíhanie vo veci pre podozrenie z uvedených zločinov a po začatí trestného stíhania na základe výsluchov svedkov - poškodených I. H. a E. H. vznesol obvinenie žalobcovi. V uznesení prokurátor uviedol, že po ďalšom vypočutí svedkov sa v ich výpovediach vyskytli určité rozpory, ale ich odstránenie bude predmetom ďalšieho vyšetrovania.

17. Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby vyplýva, že žalobca bol dňa 21. 10. 2013 o 18.20 hod. podľa § 85 ods. 1 Tr. por. zadržaný ako podozrivý a bola mu v tento čas obmedzená osobná sloboda po predchádzajúcom telefonickom súhlase prokuratorky pre dôvodnú obavu, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil alebo vykoná čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Príkazom na prepustenie podozrivej osoby na slobodu ČVS: ORP-437/OVK-BR-2013 zo dňa 23. 10. 2013 bol žalobca na základe skutočností preukázaných

po vykonaní procesných úkonov a zhodnotení dôvodov väzby prepustený na slobodu dňa 23. 10. 2013 o 17.27 hod. s predchádzajúcim súhlasom prokurátorky.

18. Podľa odpisu z registra trestov bol žalobca pred vznesením predmetného obvinenia trikrát súdne trestaný (za trestný čin ublíženia na zdraví v roku 2001, za prečin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami v roku 2011 a za prečin krádeže v roku 2011), všetky tresty už boli v čase vznesenia obvinenia zahladené.

19. Uznesením OP Brezno č. 1Pv 531/13/6603-11 zo dňa 07. 02. 2014 bolo trestné stíhanie voči žalobcovi podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. por. zastavené, lebo bolo nepochybné, že sa nestali skutky, pre ktoré sa trestné konanie viedlo.

20. Dňa 07. 03. 2014 bolo na podklade trestného oznámenia žalobcu zo dňa 17. 02. 2014 uznesením ČVS: ORP-96/VYS-BR-2014 začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie E. H. pre prečin krivé obvinenie podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a prečin krivá výpoveď a krivá prisaha podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. odôvodnené tým, že E. H., aj keď bola riadne poučená o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov pri svojom výsluchu dňa 22. 10. 2013 zotrvala na skutočnostiach, ktoré uviedla v trestnom oznámení zo dňa 21. 10. 2013. Až pri výsluchu dňa 23. 10. 2013 v podstate priznala, že aj keď nikdy neverila, že žalobca sexuálne zneužil jej dcéru, podala na neho trestné oznámenie a ohľadom vydierania uviedla, že on jej nijako neublížil, teda zmenila svoje pôvodné výpovede a pri výpovedi zatajila podstatné skutočnosti čo následne vyústilo do zastavenia trestného stíhania žalobcu. Žalobca ako svedok - poškodený pri svojom výsluchu dňa 02. 04. 2014 uviedol, že si voči nej uplatňuje náhradu škody, a to za benzín, ktorý on minul, najazdil 200 km pri spotrebe 6,5 litra na 100 km. Tiež uviedol, že nič iné nežiada uhradiť a žiadna iná škoda mu nevznikla. Rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 4T/48/2014-297 zo dňa 23. 06. 2014 bola schválená dohoda o vine a treste, kde bola E. H. uznaná vinnou zo spáchania prečinu krivého obvinenia a prečinu krivej výpovede a krivej prisahy, bol jej uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na 12 mesiacov a žalobca ako poškodený bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

21. Dňa 17. 02. 2014 podal žalobca trestné oznámenie aj na I. H. a uznesením ČVS: ORP-66/VYS-BR-2014 zo dňa 07. 03. 2014 bolo začaté trestné stíhanie a bolo jej vznesené obvinenie pre prečin krivé obvinenie podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. a prečin krivá výpoveď a krivá prisaha podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., keď napriek riadnemu poučeniu o zodpovednosti za uvedenie vedome nepravdivých údajov pri svojom výsluchu dňa 22. 10. 2013 zotrvala na skutočnostiach, ktoré uviedla v trestnom oznámení zo dňa 21. 10. 2013 a pri svojom výsluchu dňa 21. 10. 2013. Na týchto skutočnostiach zotrvala aj pri konfrontácii so žalobcom dňa 04. 12. 2013, ale následným vyšetrovaním a procesnými úkonmi bolo zistené, že uvádzala nepravdy a z tohto dôvodu bolo trestné stíhanie žalobcu zastavené. Žalobca ako svedok - poškodený pri svojom výsluchu dňa 02. 04. 2014 uviedol, že si voči nej uplatňuje náhradu škody, a to za naftu, ktorú minul, najazdil 200 km pri spotrebe 6,5 litra na 100 km. Tiež uviedol, že nič iné nežiada uhradiť a žiadna iná škoda mu nevznikla, len psychická. Rozsudkom Okresného súdu Brezno č.k. 4T/52/2014-300 zo dňa 30. 06. 2014 bola schválená dohoda o vine a treste, kde bola I. H. uznaná vinnou zo spáchania prečinu krivého obvinenia a prečinu krivej výpovede a krivej prisahy, bol jej uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na 12 mesiacov a žalobca ako poškodený bol so svojím nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

22. Žiadosťou zo dňa 08. 04. 2014 adresovanou Ministerstvu vnútra SR žalobca požiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Žiadosť odôvodnil tým, že uznesením zo dňa 22. 10. 2013 mu bolo vznesené obvinenie pre podozrenie zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania, zločinu vydierania a pokračujúceho zločinu vydierania. Ako podozrivý bol dňa 21. 10. 2013 zadržaný a z cely policajného zaistenia bol prepustený dňa 23. 10. 2013. Dňa 07. 02. 2014 bolo uznesením OP Brezno trestné stíhanie zastavené. Žalobca bol bezdôvodne vystavený trestnému stíhaniu, obvineniu a dokonca mu bola obmedzená osobná sloboda, čím mu bola spôsobená majetková škoda a nemajetková ujma. Žiadal priznať skutočnú škodu vo výške 43,84 Eur, ktorá mala predstavovať cestovné náhrady na zabezpečenie jeho účasti na vyšetrovacích úkonoch (8x cesta Čierny Balog - Brezno a späť, jedna cesta 20 km, pri reálnej spotrebe 6,5 l, cena PHM cca 1,40 Eur a koeficient 0,183 Eur). Taktiež žiadal priznať nemajetkovú ujmu vo výške 5 000,-Eur, pretože trestné stíhanie malo zlý vplyv na jeho liečebný

proces po operácii hrubého čreva. Žalobca pred niekoľkými rokmi podstúpil operáciu kolena a má značne obmedzenú schopnosť pohybu, ale musel prekonávať niekoľkokilometrové vzdialenosti na jednotlivé úkony. Utrpela aj jeho psychika, bolo zasiahnuté do jeho osobnostných práv, predovšetkým do práva na pokojný súkromný život, do práva chrániaceho jeho dôstojnosť, česť, meno, povesť a postavenie v spoločnosti ako celku. Znížila sa jeho dôstojnosť v rodine a okolí, pretože v minulosti viedol riadny život, dlhé roky reprezentoval SR v parašutizme a bol považovaný za váženu osobnosť.

23. Ministerstvo vnútra SR vo svojej odpovedi zo dňa 20. 08. 2014 žalobcovi oznámilo, že jeho žiadosť považujú za nedôvodnú a nemienia jej vyhovieť. Uznesenie o začatí trestného stíhania bolo vydané vo veci a nie voči konkrétnej osobe. Žalobcovi bolo vznesené obvinenie až samostatným uznesením o vznesení obvinenia, ale tieto uznesenia nie je možné v danej veci považovať za nezákonné. Ohľadom zadržania a umiestnenia v cele policajného zaistenia podľa informácií, ktoré mali k dispozícii nebola konštatovaná existencia nesprávneho postupu žiadnym príslušným orgánom. Tiež mali za to, že ako majetkovú škodu, tak ani nemajetkovú ujmu žalobca nepreukázal.

24. Z doloženého technického preukazu (č.l. 20 súdneho spisu) vyplýva, že ide o motorové vozidlo Opel Vectra, r. výroby 2001 a ako držiteľ je uvedený žalobca. V bode V.8 Spotreba paliva nie je uvedený žiaden údaj.

25. V priložených lekárskejších potvrdeniach (č.l. 22, 23) sú uvedené iba údaje o kontrolách a liekoch, ktoré mal žalobca užívať. Z prepúšťacej správy je zrejmé, že v čase od 16. 07. 2013 do 26. 07. 2013 bol žalobca hospitalizovaný vo FN Nitra a bol operovaný dňa 18. 07. 2013.

26. Na pojednávaní dňa 20. 12. 2016 pri svojom výsluchu žalobca uviedol, že dňa 21. 10. 2013 ho odvieďli na políciu, zadržali mu aj zbrane, ale preukázalo sa, že tieto sú v poriadku. Býva v doline, ako jediný trvale, inak sú tam iba chaty, k zastávke to má dva kilometre a má problémy s chodením, preto používal osobné motorové vozidlo. V práci a v športovom živote požíval úctu, v súčasnosti na neho pokrikujú. Keď mu prišlo uznesenie o zastavení trestného stíhania, priateľka si prečítala iba tú časť o obvinení, no a následne sa rozišli. Rodina a známi sa k nemu teraz už správajú dobre, pretože ich oboznámil s tým, že Rómky boli odsúdené za to čo voči nemu tvrdili, takže teraz je pokoj ako medzi známymi, tak aj v rodine. Zároveň uviedol, že si uplatnil náhradu škody voči H. (následne počas výsluchu svedkyne ozrejmil, že voči I. H.), a to nemajetkovú ujmu vo výške 1 500,-Eur, ale nakoniec sa dohodli na 1 000,-Eur.

27. Svedkyňa E. H. pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že ju na všetko naviedla I. H., so žalobcom si to vyjasnili, ona bola za to odsúdená a dostala podmienku. Žalobca sa s ňou na žiadnej náhrade škody nedohadoval, to sa dohadoval s I. H., čo vie od neho.

28. Ako prvou vecou sa súd zaoberal pasívnou vecnou legitimitáciou žalovaného, ktorý bol v žalobe označený ako Slovenská republika zast. Ministerstvom vnútra SR, keďže MV SR namietlo svoju pasívnu vecnú legitimitáciu. Ku škode došlo v trestnom konaní. Podľa Trestného poriadku sú orgánmi činnými v trestnom konaní v tomto prípade prokurátor a policajt, pričom policajtom sa na účely zákona rozumie aj vyšetrovateľ Policajného zboru. Trestné stíhanie sa začína vydaním uznesenia. Ak je po začatí trestného stíhania dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, policajt bez meškania vydá uznesenie o vznesení obvinenia. Po skončení vyšetrovania policajt predloží spis prokurátorovi s návrhom na podanie obžaloby, prípadne na iné rozhodnutie v zmysle Trestného poriadku. Dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor. Z týchto ustanovení vyplýva, že na úseku trestného konania, ktoré začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšené podaním obžaloby príp. iným rozhodnutím prokurátora, vykonávajú svoju pôsobnosť ako policajt, tak aj prokurátor. Skutočnosť potrebné pre určenie vecnej pasívnej legitimitácie musí súd zisťovať z úradnej moci. Z predložených listín vyplýva, že trestné stíhanie voči žalobcovi bolo prokurátorom zastavené. Nebolo sporné, že žalobcovi bolo vznesené obvinenie, že proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť ako riadny opravný prostriedok (čo súd zistil až z vyjadrenia žalovaného označeného ako Slovenská republika zast. MV SR, žalobca to v žalobe neuviedol), ktorá bola príslušným orgánom prípravného trestného konania (okresnou prokuratúrou) zamietnutá, a že následne tento príslušný orgán trestného konania po vykonaní procesných úkonov prípravného konania zastavil trestné stíhanie z dôvodu, že sa nestali skutky, pre ktoré sa viedlo trestné stíhanie. Zastavenie trestného stíhania z tohto dôvodu má povahu rozhodnutia príslušného orgánu, ktorým boli zrušené nezákonné rozhodnutia (uznesenie o vznesení obvinenia) vydané v trestnom konaní

vedenom voči žalobcovi. Ministerstvo vnútra SR koná za štát iba v prípade kumulatívneho splnenia podmienok uvedených v § 4 ods. 1 písm. b) bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z., teda ak škodu v trestnom konaní spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. Pôvodné znenie § 4 bolo novelizované zákonom č. 412/2012 Z.z. s úmyslom odstrániť nejednotnosť a precizovať príslušnosť orgánov verejnej moci v súvislosti so zodpovednosťou za nezákonné rozhodnutie a riešiť situáciu, keď škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánov činných v trestnom konaní v prípravnom konaní. V tomto konkrétnom prípade bola prokurátorom zamietnutá sťažnosť žalobcu proti uzneseniu o vznesení obvinenia, podmienky uvedené v zákone neboli splnené kumulatívne, a preto oprávnenie konať za štát v tomto konaní má Generálna prokuratúra SR.

29. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, ktorá je v rozpore s objektívnym právom, existencia škody ako majetkovej ujmy, ktorá je vyjadriteľná v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu (s výnimkou prípadov hodných osobitného zreteľa). Vznik tejto zodpovednosti predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo. Jedným z predpokladov tejto zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je preukázaná nezákonnosť rozhodnutia, ktoré viedlo ku vzniku škody. Zákonosť rozhodnutia o vznesení obvinenia nie je možné riešiť v konaní o náhradu škody ako predbežnú otázku, uznesenie o vznesení obvinenia je predbežne vykonateľné. Preto v súvislosti s ním prichádza do úvahy použitie § 6 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého, ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

30. K uplatneniu práva na náhradu škody došlo na základe tej skutočnosti, že trestné stíhanie voči žalobcovi bolo zastavené. V tomto prípade je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že po zastavení trestného stíhania už neprichádza do úvahy podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pretože z hľadiska trestného konania by to bolo bezpredmetné. Žalobca, voči ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, potom nesie materiálne dôsledky takéhoto rozhodnutia, aj keď sa ukázalo ako nesprávne a je potrebné na neho hľadiť ako na nevinného. Systematickým a logickým výkladom je potom možné dôjsť k záveru, že rovnaký význam resp. dôsledky, ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre jeho nezákonnosť má aj zastavenie trestného stíhania. Takýto názor zastáva aj súdna prax a judikatúra. Štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 53/1993, sp.zn. 4MCdo 15/2009, sp.zn. 3Cdo/194/2010). Zákon č. 514/2003 Z.z. sice výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade zastavenia trestného stíhania, rozhodovacia prax však v tomto prípade dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu najbližšej úpravy, a teda z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Za ústavne konformný treba potom považovať taký výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného (prípravného) konania ukazujú, že nejde o trestný čin, podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím trestného stíhania sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Rozhodujúcim kritériom opodstatnenosti začatia trestného stíhania je neskorší výsledok trestného konania.

31. Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, ktorý sa jej nemôže zbaviť. Neposudzuje sa teda správnosť rozhodnutia jeho orgánu z toho hľadiska, či pri

rozhodovaní porušil právnú povinnosť a škodu zavinil. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania. Pokiaľ sa podozrenie zo spáchania trestného činu nepotvrdilo, je potrebné považovať uznesenie o vznesení obvinenia za rozhodnutie nezákonné. Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Uvedené právo nemá ten, kto si obvinenie zavinil sám a ten, kto bol spod obžaloby oslobodený alebo bolo proti nemu trestné stíhanie zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin zodpovedný alebo, že mu bola udelená milosť alebo, že bol trestný čin amnestovaný (1Cdo 53/93).

32. Pokiaľ žalobca v žalobe uviedol, že si náhradu škody uplatňuje aj z dôvodu nesprávneho úradného postupu, tak nesprávny úradný postup nebol v trestnom konaní preukázaný. Orgány činné v trestnom konaní postupovali podľa ustanovení Trestného poriadku. Žalobca podal trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa, ktoré bolo uznesením ČVS:SKIS-310/OISS-V-2013 zo dňa 03. 12. 2013 odmietnuté. Odôvodnené to bolo tým, že dozor nad zákonnosťou konania vyšetrovateľa PZ v priebehu trestného konania vykonáva prokurátor, ktorý rozhoduje aj o správnosti, zákonnosti a opodstatnenosti vydaných rozhodnutí. Posúdením predmetnej veci bolo zistené, že neboli naplnené zákonné znaky prečinu zneužívanie právomoci verejného činiteľa a podozriví príslušníci PZ sa nedopustili ani iného zavineneho porušenia povinností policajta, ktoré by zakladali zodpovednosť za disciplinárne previnenie.

33. Voči žalobcovi bolo trestné stíhanie zastavené z dôvodu, že sa nestali skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie a následne vznesené obvinenie. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu majetkovej škody, ktorá mu vznikla v dôsledku vznesenia obvinenia. Tento nárok nebol uspokojený pri predbežnom prerokovaní nároku, preto sa ho žalobca mohol domáhať súdnou cestou. Škoda, ktorá sa v tomto prípade uhrádza v zmysle zákona je skutočná škoda, ktorá vznikla a ušlý zisk. Žalobca si ako skutočnú škodu uplatnil cestovné náklady vo výške 43,84 Eur, ktoré mali predstavovať náklady na jeho účasť na vyšetrovacích úkonoch (8x cesta Čierny Balog - Brezno a späť, jedna cesta 20 km, pri spotrebe 6,5 l/100 km, cene PHM cca 1,40 Eur a koeficient 0,183 Eur). Súd však nepovažuje výšku tohto nároku za preukázanú. Z doloženého technického preukazu nie je možné zistiť spotrebu motorového vozidla (žiadny iný doklad preukazujúci spotrebu nebol súdu predložený), nebol predložený ani doklad o cene PHM a žalobca tiež nepreukázal o aké cesty malo ísť (na aké úkony, v akom termíne). Súd podotýka, že z pripojeného vyšetrovacieho spisu ani nevyplýva taký počet úkonov, na ktorých sa mal žalobca podľa žaloby zúčastniť a napr. dňa 21. 10. 2013 a 23. 10. 2013 boli cesty vykonané služobným policajným vozidlom, čo uviedol samotný žalobca na pojednávaní. Z týchto dôvodov súd žalobu v časti majetkovej škody zamietol, pretože žalobca nepreukázal výšku skutočnej škody, ktorá mu vznikla.

34. Žalobca sa domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,-Eur, pričom tejto ujmy sa domáhal podľa zákona č. 514/2003 Z.z. aj podľa Občianskeho zákonníka ako ochrany osobnosti.

35. Aby bolo možné priznať náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené zákonom stanovené predpoklady a pri jej priznávaní súd musí prihliadať na kritériá uvedené v zákone. Podľa názoru súdu žalobcovi nárok na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch voči žalovanému nevznikol. Pri určení, či došlo aj k nemajetkovej ujme je potrebné prihliadnúť na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. Trestné stíhanie predstavuje zásah do života každej osoby, obzvlášť vtedy, ak sa preukáže, že k spáchaniu skutku nedošlo. V tomto konkrétnom trestnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že poškodení si skutky vymysleli. Orgány činné v trestnom konaní však boli povinné konať v zmysle Trestného poriadku a až pri následných úkonoch došlo k rozporom medzi tvrdeniami oznamovateľov, ktoré boli v priebehu prípravného konania odstránené, bolo preukázané, že žalobca sa skutkov nedopustil a trestné stíhanie prokurátor zastavil.

36. Súd zamietol žalobu aj ohľadom nemajetkovej ujmy, pričom pri jej nepriznaní prihliadol na všetky okolnosti daného prípadu. Trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie vznesené na podklade trestných oznámení. V tom čase bol odôvodnený záver, že žalobca sa skutkov dopustil, a preto mu bolo vznesené obvinenie. Jedným zo skutkov, ktorého sa mal dopustiť bol aj zločin vydierania, ktorého sa mal dopustiť zo zbraňou. Tú súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca bol predtým trestne stíhaný a aj právoplatne odsúdený za prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami. Súd preto považoval

za preukázané a dané dôvody na jeho zadržanie a obmedzenie osobnej slobody. Žalobca tvrdil, že nemajetková ujma mu mala vzniknúť tým, že došlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu v súvislosti s trestným stíhaním. Súdu však nebol doložený žiadny dôkaz podporujúci jeho tvrdenie. Tri mesiace pred začatím trestného stíhania sa podrobil operácii, ale z doložených lekárskeho potvrdení nie je vôbec možné určiť, či sa jeho stav zhoršoval alebo nie a či k tomu došlo v príčinnej súvislosti s predmetným trestným stíhaním a obmedzením osobnej slobody (ide iba o správy z kontrol). Nepredložil súdu žiadny dôkaz (lekársku správu, znalecký posudok príp. iný doklad) o vplyve trestného stíhania na jeho psychický a fyzický zdravotný stav, preto ani jeho tvrdenie, že toto trestné stíhanie vyústilo do implantácie kardiostimulátora súd nepovažuje za preukázané, pretože ako on sám uviedol zdravotné problémy mal dlhodobo aj pred začatím trestného stíhania a vznesením obvinenia. Nemajetková ujma mu mala vzniknúť aj z dôvodu zníženia jeho dôstojnosti v očiach rodiny, susedov a okolia, pretože v minulosti viedol riadny život, reprezentoval SR na medzinárodnej úrovni v parašutizme a krivé obvinenie zanechalo škvrny na jeho povesti vzorného občana. Prípravné trestné konanie je v zásade neverejné. Nebolo preukázané, že sa o trestnom stíhaní žalobcu niekde verejne vyjadrili orgány činné v trestnom konaní resp. túto informáciu rozširovali, pričom samotné trestné stíhanie trvalo približne 3 mesiace. Priamo z vyjadrení žalobcu vyplýva, že už nie je pracovne činný, je dôchodca (podľa neho iba vypomáhal priateľom ako odborník pri prácach z drevom, čo nijakým spôsobom nepreukázal) a býva sám. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobcu, že v minulosti viedol riadny život. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov žalobca bol pred týmto trestným stíhaním trikrát súdne trestaný (za trestný čin ublíženia na zdraví, za prečin nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami a za prečin krádeže), pričom posledných dvoch skutkov sa dopustil v roku 2011, teda dva roky pred predmetným trestným stíhaním. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že v čase trestného stíhania boli všetky tresty už zahladené. Obec Čierny Balog vo svojej správe o povesti uviedla, že problémové konanie či správanie žalobcu nebolo Komisiou ochrany verejného poriadku prejednané, ale majú vedomosť o opakovaných rôznych sťažnostiach menovaného. Aj ohľadom jeho vzťahu k rodine a okoliu súd nemá za preukázané, že by mu vznikla nemajetková ujma, za ktorú by zodpovedal žalovaný. Na pojednávaní tvrdil, že jeho priateľka si prečítala v uznesení o zastavení trestného stíhania iba časť o obvinení a následne na to sa rozišli. V návrhu na predbežné prerokovanie nároku, v žalobe, ani vo vyjadrení k žalobe žalobca túto skutočnosť na odôvodnenie nemajetkovej ujmy vôbec neuvádzal. Zároveň sám na pojednávaní povedal, že rodina aj známi sa správajú k nemu dobre, vysvetlil im, že Rómky boli odsúdené za to čo voči nemu tvrdili, takže teraz je pokoj. Potom ani neozrejmil, kto na neho pokrikuje na ulici, keď býva v doline - chatárskej oblasti iba on sám trvale a nikto iný. To že sa zhoršilo jeho postavenie v spoločnosti nepreukázal žiadnym dôkazom. V žalobe navrhol vypočuť dvoch svedkov, pričom neuviedol o koho sa jedná, na pojednávanie si nezabezpečil ich účasť ani súd nepožiadol o ich predvolanie (súd podotýka, že žalobca je zastúpený právnu zástupkyňou, a preto súdu nevznikla poučovacia povinnosť podľa Civilného sporového poriadku). V tomto konkrétnom prípade je podľa názoru súdu potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti a žalobca si mal uplatniť nemajetkovú ujmu voči tým, ktorí trestné stíhanie zapríčinili. Orgány činné v trestnom konaní sú povinné stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedia za podmienok ustanovených v zákone a následne vykonávať všetky úkony potrebné na ich objasnenie. Tu bolo jednoznačne až v priebehu trestného stíhania preukázané, že údajní poškodení si skutky vymysleli a I. H. aj E. H. boli za svoje konanie právoplatne odsúdené. Samotný žalobca na pojednávaní uviedol, že si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy voči I. H. ako hlavnej pôvodkyňi trestných oznámení a že sa na súde dohodli na náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 1 000,-Eur. Súd preto nezistil splnenie podmienok na priznanie nemajetkovej ujmy voči žalovanému.

37. Žalobca sa domáhal aj nemajetkovej ujmy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti. Občiansky zákonník priznáva každej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, mena a prejavov osobnej povahy. Znakmi tohto zásahu sú neoprávnenosť (za neoprávnený sa nepovažuje zásah, ak sú dané okolnosti vylučujúce protiprávnosť napr. výkon práva, plnenie povinnosti, nutná obrana, krajná núdza) a objektívna spôsobilosť negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby. V tomto prípade je však súd toho názoru, že niektoré zásahy do osobnosti fyzickej osoby, aj keď sa javia ako v rozpore s objektívnym právom, nie je možné považovať za neoprávnené vtedy, ak existujú okolnosti vylučujúce neoprávnenosť zásahu. Ak ide o orgán štátu, ktorý zasahuje pri plnení úloh vyplývajúcich mu zo zákona, nie je možné hovoriť o neoprávnenosti zásahu, ak došlo k zásahu v rámci úradného konania a ak zásah nevybočil z rámca daného platnými predpismi. Legálnosť konania (procesu) príslušného orgánu nemožno posúdiť na základe ich výsledku, ale iba na základe podmienok stanovených zákonom pre ich začatie a priebeh. Pokiaľ je v súlade so zákonnými podmienkami začaté príslušné konanie,

v ktorom bolo vydané zákonom predpokladané rozhodnutie, podľa názoru súdu nie je vydanie takého rozhodnutia neoprávneným zásahom do osobnostných práv účastníka konania, a to ani v prípade, že po jeho vydaní sa preukáže, že nebolo vydané dôvodne. Každá fyzická osoba, teda aj žalobca, je povinný strpieť taký zásah do svojich osobnostných práv, ktoré sú uskutočňované v záujme verejnom, spoločenskom, ktorý prevažuje nad záujmom individuálnym, keďže takéto zásahy je nutné považovať za výkon iného práva resp. povinnosti a ten vylučuje neoprávnenosť zásahu. Pri takomto konaní dochádza ku kolízii dvoch záujmov, na jednej strane je individuálny záujem osoby, do ktorej osobnostných práv sa zasahuje a na strane druhej je verejný záujem, ktorý má prednosť. Žalobcovi bolo vznesené obvinenie z trestných činov podľa zákona a aj nasledujúce úkony (zasahujúce do osobnostných práv žalobcu) vykonané orgánmi činnými v trestnom konaní boli vykonávané v medziach zákona, pričom nič na tom nemení ani tá skutočnosť, že v konečnom dôsledku bolo trestné stíhanie zastavené. Žalobcovi preto nebolo možné priznať ani náhradu nemajetkovej ujmy podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobností.

38. Súd predvolával I. H. ako svedkyňu z adresy, ktorú má uvedenú v registri obyvateľov SR, pričom zásielka sa súdu vrátila s poznámkou adresát neznámy. Na pojednávaní žalobca ani žalovaní netrvali na jej výsluchu ako ani na výsluchu R. T., preto súd tieto dôkazy nevykonal. Ohľadom výsluchu svedkov, ktorých v žalobe navrhol vypočuť žalobca súd uvádza, že žalobca nezabezpečil ich účasť na pojednávaní ani súd nepožiadaval o ich predvolanie. Tiež neuviedol, na aké skutočnosti mali byť vypočutí a čo malo byť ich výsluchom preukázané a neuviedol to ani na pojednávaní. Súd preto nevykonal ani tieto dôkazy. Zároveň podotýka, že názor súdu ohľadom zamietnutia žaloby by sa nezmenil vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako strane v konaní úspešnej v celom rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na tunajší súd (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).